

" ಪರಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಪರದರ್ಶನದಿಂದ ಹಾನಿಗಳು"

ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮರು ಸಂಗಮಯುಗದ ವಜ್ರಸಮಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ವಜ್ರಸಮಾನವಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ಜೀವನದ ಅನುಭವವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನವು ಮತ್ತೆ ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ತಂದೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ವರದಾನ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ವಜ್ರಸಮಾನ ಜೀವನವು ಜನ್ಮವಾದಾಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಜ್ರವು ಸದಾ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಧೂಳು ಅಥವಾ ಮಜ್ಜೆಯು ಬರಬಾರದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ಬಾಪಾದಾರವರು ತಮ್ಮ ವಜ್ರಸಮಾನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹರ್ಷಿತರೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಈಗಿನವರೆಗೂ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಧೂಳಿನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸಂಗದ ರಂಗಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಕೆಲವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಮಜ್ಜೆಯೂ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಂಗವು ಮಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ! ಅದರ ಮೂಲವು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿದೆ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಿವೆ-

ಒಂದು 'ಪರದರ್ಶನ', ಇನ್ನೊಂದು 'ಪರಚಿಂತನೆ'. ಪರಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಚಿಂತನೆಯೂ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಎರಡು ಮಾತುಗಳ ಸಂಗದ ರಂಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ವಜ್ರವನ್ನು ಮಜ್ಜೆಯಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪರದರ್ಶನ, ಪರಚಿಂತನೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲಿನ ನೆನಪಾರ್ಥ 'ರಾಮಾಯಣ'ದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತಾಜ್ಞಾನವು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗೀತಾಜ್ಞಾನ ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವಚಿಂತನೆ, ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗುವುದು. ನಷ್ಟಮೋಹ ಸ್ಮೃತಿಸ್ವರೂಪರಾಗುವುದು. ಗೀತಾಜ್ಞಾನದ ಸಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಕೃಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ. ಸೀತೆಯೂ ಸಹ ಅವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಮರ್ಯಾದೆಯ ಗೆರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸೀತೆಯ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು - ಸದಾ ಜೊತೆಯಿರುವವರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು- ಶೋಕವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶೋಕವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಒಂದು - ಆಗಲಿರುವ ರೂಪ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು- ನೆನಪಿನ ರೂಪ. ಯಾವಾಗ ಆಗಲಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ, ಆಗ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಕಲೆರಹಿತ ಸತ್ಯ ವಜ್ರ, ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಜ್ರ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಜ್ರವಾಗಿರಿ. ಇವೆರಡು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸದಾ ದೂರವಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಧೂಳು ಮತ್ತು ಮಜ್ಜೆಯು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಮಾತುಗಳು ಬಹಳ ಹೊಸ-ಹೊಸದಾಗಿ, ರಮಣೀಕವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಕಾರಣವೇನು? ತಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಗೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಬಚ್ಚಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯರ ಕಾರಣಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ಪರದರ್ಶನ, ಪರಚಿಂತನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಈ ಮೂಲಾಧಾರವನ್ನು, ಮೂಲಬೀಜವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿರಿ. ಇಂತಹ ವಿದಾಯಿಯ ಬದಾಯಿ(ಶುಭಾಷಯ)ಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿರಿ. ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಸಮಾರೋಹವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ! ಇದೇ ಸಮಾರೋಹವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದೇ ಮಿಲನವಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು - ಮಹಿಮೆಯಂತು ಬಹಳ ಕೇಳಿದಿರಿ. ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯೇನಿದೆಯೋ ಅದು ಮಕ್ಕಳ ಮಹಿಮೆಯೂ ಸಹ. ಬಾಪಾದಾರವರಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಶೇಷ ಸ್ನೇಹವಿದೆ - ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಬಿಡಲಿ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಂಬರ್ವನ್ ವಜ್ರವಾಗಿ ಬಿಡಲಿ. ಈಗ ಫಲಿತಾಂಶವು ಹೊರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಅಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಈಗ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾರುವ ಕಲೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಕಲೆರಹಿತ ನಂಬರ್ವನ್ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಜ್ರವಾಗಿ ಬಿಡಿ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ತಿಳಿಯಿತೆ - ಕೇವಲ ಹೋಗಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಾರದು- ಮಧುಬನದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ ಬಂದೆವು. ಆದರೆ ಹೀಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ! ಯಾವಾಗ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಪಾರ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾರ್ತಾಲಾಪ:-

1. ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದಲೂ ತಂದೆಯನ್ನು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ

ಸೆಳೆತವಂತು ಇಲ್ಲವೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವೇನಾದರೂ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಷ್ಟಮೋಹ, ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕುಳಿತ್ತಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ - ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಮಕ್ಕಳು. ಯಾರಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಹವಿರುತ್ತದೆ ಅದೇ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರದು ಹಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರದು ಆಭರಣಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರದು ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ- ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಏಕರಸವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾ - ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಗತಿಯೇನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು, ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ! ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ತನುವೂ ಹೋಯಿತು, ಮನಸ್ಸಿನ ಸುಖ ಶಾಂತಿಯೂ ಹೋಯಿತು, ಧನವೂ ಹೋಯಿತು. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣವಿತ್ತು, ಚಿನ್ನದ ಮಹಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲವೇ! ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಅಲೆಯುವುದು ಸಮಾಪ್ತಿ. 'ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ'- ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇದೇ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿರಿ. ಎಂದಿಗೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಾರದು- ಇದಂತು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಂತು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವುದು, ಏನು ಮಾಡುವುದು..... ಈ ಹೊರೆಯಿಂದಲೂ ಹಗುರವಾಗಿ ಇರಿ. ಭಲೆ ಭಾವನೆಯಂತು ಒಳ್ಳೆಯದು - ಇದು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ, ಇವರ ರೋಗವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ! ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಹಗುರವಾಗಿರುತ್ತಾ ಹಾರುವ ಕಲೆಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿರಿ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಮಾತೆಯರು ಹೇಳುವರು- ನನ್ನ ಪತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲಿ, ಮಗನು ನಡೆದು ಬಿಡಲಿ, ವ್ಯಾಪಾರವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲಿ, ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಚ್ಛೆಯು ಆಗ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಯಾವಾಗ ಸ್ವಯಂ ತಾವು ಹಗುರವಾಗಿದ್ದು ತಂದೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಪಾತ್ರೆಯು ಖಾಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ, ಈಗಂತು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ಸ್ವಯಂ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿದ್ದು ಶುಭಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿರಿ. ಚಿಂತನೆ ಅಥವಾ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂಧನವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವ ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ- 'ನೆನಪು'. ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂ ಅದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ, ಆಗ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

2. ಸಂಗಮಯುಗದ ಸರ್ವಖಜಾನೆಗಳೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಎಂದಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೇ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಖಾಲಿಯಾಗುವ ಸಮಯವಂತು ಈಗ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಈಗ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಖಜಾನೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಇದರ ಅನುಭವವೂ ಸಹ ಈಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅದರ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಪನ್ನ ಆತ್ಮರಾದಿರಿ! ಈ ರೀತಿಯಂತು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ- ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಸಹನಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ರೋಧ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಆವೇಶವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತುಂಬಿರುವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯ ವಸ್ತುವು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯ ಏರುಪೇರು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಖಾಲಿಯೆಂದು. ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟು ಏರುಪೇರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ.... ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವಿದಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅಥವಾ ಶತ್ರುವನ್ನೂ ಅತಿಥಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೀರಾ! ಈ ಶತ್ರುವು ಬಹಳ ಜಬರ್ದಸ್ತ್ ಆಗಿ ಒಳಗೆ ಆಗ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಯಾವಾಗ ತಾವು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಲಾಕ್ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಶತ್ರುವು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಪ್ತ ಲಾಕ್ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಡಬಲ್‌ಲಾಕ್ ಇದೆ. 'ನೆನಪು ಮತ್ತು ಸೇವೆ' ಇದು ಡಬಲ್ ಲಾಕ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಡಬಲ್ ಲಾಕ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಡಬಲ್ ಬ್ಯುಜಿ. ಬ್ಯುಜಿಯಾಗಿರುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ - ಲಾಕ್ನು ಹಾಕುವುದು. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು- ನಾನಂತು ಬಾಬಾರವರ ಮಗುವೇ ಆಗಿರುವೆನು, ಆದರೆ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಾಬಾರವರ ಮಗುವೇ ಆಗಿರುವೆನು ಅಂದಮೇಲೆ ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರಬೇಕು, ಆ ಖುಷಿಯಾಗಬೇಕು. ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಕೇವಲ ಇದ್ದೇನಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬೇಡ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪನ್ನ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- 'ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪ ಸೋ ಸಮರ್ಥ ಸ್ವರೂಪ'. ಮಾಯೆಯು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬರಬಾರದು ಆದರೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬರಲಿ.

3. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಪೂಜಾರಿಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೇ! ಪೂಜ್ಯರನ್ನು ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜೆಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಯಾವುದಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಕೆಳಗೆ ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ತಾವು ಪೂಜ್ಯಾತ್ಮರು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ! ಮೇಲಿರುತ್ತೀರಾ! ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ! ಯಾವಾಗ ಜಡಮೂರ್ತಿಯದು ಇಷ್ಟು ಗೌರವವಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ತಮ್ಮದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ? ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರೆಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟು ಅನ್ಯರಿಗೂ

ಅವರು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂನ ಗೌರವವನ್ನಿಡುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸದಾ ಮಹಾನ್ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮನೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಂದಿಗೂ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಆತ್ಮರಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ! ಪೂಜ್ಯರಂತು ಸದಾ ಪೂಜ್ಯರಾಗುವರಲ್ಲವೆ! ಇಂದು ಪೂಜ್ಯ, ನಾಳೆ ಅಪೂಜ್ಯರಲ್ಲ - ಈ ರೀತಿಯಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆ. ಸದಾ ಪೂಜ್ಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಮಹಾನ್, ಸದಾ ವಿಶೇಷ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾವಂತು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಅನ್ಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೌರವವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಾಗಿದೆ? ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ ಗೌರವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂನ ಗೌರವವಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅವರು ಗೌರವವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸದಾ ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲವೋ, ಅವರಿಗೆ ಸದಾ ಗೌರವವು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮೂರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಆಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅದರ ಬೆಲೆಯೇನಿರುತ್ತದೆ! ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಮಹಾನ್ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿ, ಕೆಳಗೆ ಬರಬಾರದು. ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಸತ್ತು ಹೋಗು ಮತ್ತು ಸಾಯಿಸು- ಇದೇ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವರು. ನಿಧಾನ - ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಯುವವರಲ್ಲ. ಇಂದು ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ವರ್ಷದ ನಂತರ ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.... ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುವವರು. ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮರುಜೀವಾ ಬಲಿಹಾರಿ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಾ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬದುಕಿದಿರಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸತ್ತಿರಿ, ಕೆಲವರು ಹೀಗಾಗುತ್ತಾರೆ- ಅವರು ಚಿತೆಯಿಂದಲೂ ಎದ್ದು ನಡೆದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವೆಲ್ಲರಂತು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಮರುಜೀವಾ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ! ಹೇಗೆ ಲೌಕಿಕ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ತನ್ನ ಶೋ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಅಲೌಕಿಕ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಶೋ ತೋರಿಸಿರಿ. ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಸದಾ ಪೂಜ್ಯ, ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮ, ಪ್ರತಿ ಗುಣದ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ. ಕೀರ್ತನೆಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ- ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಾಯನ ಮಾಡುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಕೀರ್ತಿಯಿರುವ ಕರ್ಮವಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸದಾ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಜನರು ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಆ ಜಗಳದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ. ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬರಲಿ - ಇಲ್ಲಂತು ಶಾಂತಿಯ ಕುಂಡವಿದೆ. ಶಾಂತಿ ಕುಂಡವಾಗಿದ್ದು ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡಿಸಿರಿ. ಹೇಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರಲಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೀತಲ ಕುಂಡವಿರಲಿ, ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಂತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು ಶಾಂತಿ ಕುಂಡದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಚಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ಕುಂಡದ ಪುತ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರನ ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸ್ಥಾನವು 'ಶಾಂತಿ-ಕುಂಡ'ವಾಗಿರಲಿ. ಯಾವಾಗ ವಿನಾಶಿ ಯಜ್ಞಕುಂಡವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಈ 'ಶಾಂತಿಕುಂಡ'ವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ - ಹೀಗಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಕಂಪನಗಳು ಬರಬೇಕು- ಸಾಕು, ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಸಾಕು. ಇಂತಹ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿ- ಅಕ್ಕವರೇ ಶಾಂತಿ ಕೊಡಿರಿ. ಇಂತಹ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

ಸೇವಾಧಾರಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಸಹೋದರಿಯರ ಪ್ರತಿ- ಟೀಚರ್ಸ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಸೇವಾಧಾರಿ. ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ತಪಸ್ವಿಮೂರ್ತಿ. ಎಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ, ತಪಸ್ಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸು- ಎರಡರ ಸಹಯೋಗದಿಂದಲೇ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸಿರುವುದೇ - 'ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ'. ಇದಾಗಿದೆ- ನಿರಂತರದ ತಪಸ್ಸು. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದರು ಅವರನ್ನು ಕುಮಾರಿಯರೆಂದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಪಸ್ವಿ ಕುಮಾರಿಯರು ಎಂದು ನೋಡಿದೆವು. ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದು 'ತಪಸ್ವಿಕುಂಡ'ದ ಅನುಭವವಾಗಲಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ, ಇದೂ ಸರಿ ಆದರೆ 'ತಪಸ್ವಿ-ಕುಂಡ'ದ ಅನುಭವವಾಗಲಿ. ತಪಸ್ಸು ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ಬರುವರು, ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಸಹ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸಿನ ಪುತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಿ, ಆಗಲೇ ಜಯಜಯಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುವರು. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಪಸ್ವಿ ಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಪಸ್ಸು ಕುಂಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ, ನಂತರ ನೋಡಿರಿ- ಎಷ್ಟೊಂದು ಪತಂಗಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸು ಸಹ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದೆ, ಜ್ಯೋತಿಯ ಮೇಲೆ ಪತಂಗಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗುವ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು, ಈಗ ತಪಸ್ವಿ ಕುಮಾರಿಯರ ನಂಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸದಾ ಶಾಂತಿಯ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಮಹಾದಾನಿ ಆತ್ಮರಾಗಿರಿ. ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಚಾದ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆತ್ಮರು ಹೊರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಗ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬೇಕು - ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು ಸ್ವರೂಪರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರಿ, ಈಗ ಇದರದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವು ಈ ಜ್ಞಾನ ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಿಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿರಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ಪರಿಶ್ರಮವು ಕಡಿಮೆ, ಸಫಲತೆಯು

ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಸೇವೆಯು ಧರಣಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

12 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಿಲನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಬೆಳಗ್ಗೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರು ಸದ್ಗುರುವಾರದ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದೇವತೆಯಿರುವವರು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಗ್ಯದ ರೇಖೆಯಿರುವಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮರಿಗೆ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರು ಇಂದಿನ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದಿನದ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೃಕ್ಷಪತಿ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಅವಿನಾಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಇದೇ ಅವಿನಾಶಿ ಅದೃಷ್ಟದ ಮೂಲಕ ಸದಾ ಸ್ವಯಂ ಸಹ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಂಪನ್ನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ವೃಕ್ಷಪತಿ ದಿನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವ ವಿಶೇಷ ನೆನಪಾರ್ಥದ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ನೆನಪಾರ್ಥ ದಿನದಂದು ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರು ಶಿಕ್ಷಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ (4 ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್) ಸದಾ ಫುಲ್ಪಾಸ್ ಆಗುವಂತಹ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿಡುತ್ತಾ, ಪಾಸ್-ವಿತ್-ಆನರ್ ಆಗುವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಇಂತಹ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತರುವ, ಶಿಕ್ಷಕನ ರೂಪದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಅದೃಷ್ಟರೇಖೆಯನ್ನೆಳೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವಿದಾತ ತಂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಶುಭಾಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು – ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವ ಸ್ಮೃತಿಯು ಸದಾ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಹೃದಯ ವಿಧೀರ್ಣತೆಯು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ:- ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ಆತ್ಮನಲ್ಲ, ನಾನು ಶಿವಶಕ್ತಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯು ನನ್ನವರು ಮತ್ತು ನಾನು ತಂದೆಯವನು. ಇದೇ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ಎಂದಿಗೂ ಒಂಟಿಯನ್ನುವ ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದಿಗೂ ಹೃದಯ ವಿಧೀರ್ಣರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ. 'ಶಿವ-ಶಕ್ತಿ'ಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ- ಶಿವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಕಂಬೈಂಡ್. ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ, ಸಾವಿರ ಭುಜಗಳಿರುವ ತಂದೆಯಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲವೂ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹವು ಜೊತೆಯಿದೆ.

ವರದಾನ:- ವರದಾನ:- ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿದ್ದು ದೇಹಭಾನನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನಧಾರಿ, ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿ ಭವ.

ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅನೇಕ ಸ್ವಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ವಮಾನ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಆಗ ಸ್ವಮಾನದ ಮುಂದೆ ದೇಹಭಾನ ಈ ರೀತಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಾಶದ ಎದುರು ಅಂಧಕಾರ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ನೇರವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಬೆಳಕಿನ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ ಕೇವಲ ಸ್ಮೃತಿಯ ಸ್ವಿಚ್ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಲೈನ್ ಗೆ ಕನೆಕ್ಟನ್ ಕೊಡಿ ಆಗ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶ ಬರುವುದು ಯಾವುದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಅಂತು ಲೈಟ್ ನಲ್ಲಿರುವಿರಿ ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಿಯೂ ಲೈಟ್ ಹೌಸ್ ಆಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಯಾರು ಹೀಗೆ ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನಧಾರಿ. ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು.

ಸೋಗನ್:- ಸೋಗನ್:- ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮೃತಿಯನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.